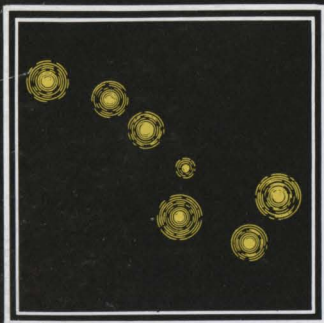

GIGOFF

INFORMATION

Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål

NR 5 1973 - ÅRGÅNG 4

FÖR-
BLUFFANDE
BILDER FRÅN UFO-
FILM TAGEN I AUSTRALIEN

Trodde han hade filmat en stjärna - men vid närmare granskning visade det sig vara något mycket ovanligt han fått på filmen - ETT UFO.

Ny serie UFO - våg över Sydafrika

Komet Jul- och nyårsljus på väg

Föreningen

ORDFÖRANDE:

Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

VICE ORDFÖRANDE:

Alf Tollhag
Hällebergsg. 44 440 32 Ytterby
Tel. 0303/92 09 5.

SEKRETERARE:

Sven-Olof Fredrikson
Solrosg. 12 C 416 51 Göteborg
Tel. 031/21 87 10.

KASSOR:

Siv Högman
Ahrenbergsg. 14 A 416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

INFORMATION och PR-avdelning:

GÖTEBORG
Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tel. 52 54 75.

STOCKHOLM

Boris Jungkvist
Klasrovägen 39 A 191 49 Sollentuna
Tel. 08/53 53 64.

FOTOTEKNISK avdelning:

Gunnar Johansson
Roy Karlsson
Lars-Erik Svennberg

GICOFF

håller möte i egen lokal vid Långgåkern i
Sävedalen (intill skoaffären.)

Upplys. ordf. Björn Högman,
tel. 031/25 62 07.

Mötesdagar under andra halvåret 1973:

4.9	18.9	2.10	16.10	30.10
13.11	27.11	11.12.		

Omslagsbild:

Mr Ellis E Mathews, Alberton, Australien tog i maj/juni 1967 några meter film av vad han trodde var en vanlig stjärna.

"Stjärnan", som inte var större än ett knappnålshuvud på 8 mm:s-filmen, har här kraftigt uppförstorats.

Mer om händelsen på sid 4.

EFTERTRYCK FÖRBUDES
utan redaktionens medgivande.

GICOFF · AHRENBORGSG. 14 A · 416 73 GÖTEBORG · SVERIGE-SWEDEN · POSTGIRO 42 85 03-7

Tidningen

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Sven-Olof Fredrikson

ANDRE REDAKTÖR:

Björn Högman

REDAKTIONSEKRETERARE:

Bertil Nilsson

I REDAKTIONEN:

Tony Ericsson
Ingemar Hedenvik
Siv Högman
Lars-Erik Svennberg
Alf Tollhag

ILLUSTRATIONSTECKNARE:

Tage Jonsson
Rickard Lidblom
Leif Nilsson

PRENUMERATION - DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 tr 422 45 Hisings Backa
Tel. 031/52 54 75.
Pg. 42 85 03-7

LAYOUT:

Göran Robertsson

GICOFF - Information utkommer med
6 nr/år. Tidningen distribueras en-
dast till medlemmar i GICOFF.

Medlemskap kan erhållas genom inbe-
talning av kronor 39 avseende helår,
eller 21:50 avseende halvår, å postgi-
ronummer 42 85 03-7.

UTLANDSKORRESPONDENTER:

FOREIGN CORRESPONDENTS:

DANMARK Ingemar Hedenvik
Fjällveronikan 4
424 48 Angered
Tel. 031/30 39 56

FINLAND Björn Högman
Ahrenbergsg. 14 A
416 73 Göteborg
Tel. 031/25 62 07.

NORGE Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån.
422 45 Hisings Backa
Tel. 031/52 54 75.

OVRIGA UTLANDET:

Sven-Olof Fredrikson (Eng.)
Solrosg. 12 C
416 51 Göteborg

Ake Nilsson (Ty.)
Lindormsg. 25
502 37 Borås

Redaktionellt

Av Sven-Olof Fredrikson

Du tycker kanske vår tidning verkar lite tunn den här gången och det tycker nog vi också, men meningen är ju faktiskt att den bara ska ha 24 sidor. Nr 2 var ett undantag och förra numret var ju ett dubbelnummer. Storleken hänger på inget sätt ihop med brist på material. Vi har denna gång UFO-fall, artiklar, notiser o.s.v som mer än väl skulle täcka 48 sidor men tyvärr klarar vår ekonomi inte detta.

Allt UFO-arbete i Sverige bedrivs i dag med mycket knappa resurser och kan endast upprätthållas genom ett mycket uppoffrande ideellt arbete från ett begränsat antal människor. Vi hade ett tag planer på att genom vår tidning tacka alla medlemmar enskilt för det arbete de utför men fick snart slå det ur hågen. Problemen visade sig oöverstigliga då det skulle bli ett evigt uppräknande. Jag vill därför här passa på att uttrycka mitt och många andras tack till alla er som på ett eller annat sätt arbetar inom UFO-login. Vi är få aktiva, vi har knappa resurser och vi har många motståndare och ändå fortsätter vi. Arbetet medför därför stora påfrestningar och frågan är hur länge vi kan fortsätta under de villkor som nu råder.

Ett mycket viktigt initiativ för att förbättra den nuvarande situationen och öka UFO-samarbetet i Sverige togs i sommar av "Arbetsgruppen för UFO-identifiering" i Stockholm. Drivande krafter var där Sten Lindgren och Bjarne Håkansson. Resultatet av deras initiativ blev ett sammanträde den 22 och 23 september vari ett flertal UFO-grupper var representerade.

Till alla medlemmar följer som bilaga denna gång ett protokoll från sammanträdet. Där framgår vad som behandlades och vilka beslut som fattades. Dessutom går vi, tillsammans med Ufologen, ut med en förfrågan till alla UFO-intresserade om aktivt fältarbete vid observationer.

Vår förhoppning är att vi äntligen ska kunna bygga upp ett landsomfattande nät av fältundersökare så att vi får tillgång till

riktigt basmaterial. Med detta som grundplåt är det meningen att omfattande analyser av UFO-observationer ska ske. För närvarande utarbetar "Arbetsgruppen för UFO-identifiering" ett data-system som ska ge oss möjlighet att bearbeta all den information som finns, och det på ett ur vetenskaplig synpunkt acceptabelt sätt.

Det kommer utan tvekan att ta en tid innan allt kommer att fungera som planerat, men vi hoppas att detta inte avskräcker de inblandade. Vår förhoppning är också att alla UFO-loger ställer upp bakom projektet, vilket vi har kallat "Projekt U. R. D." där U. R. D. står för UFO Rapporterings- och Datasystem.

Och så till sist en rättelse. I förra numret hade vi en lång artikel skriven av Per-Eric Hedén vilken behandlade ett antal UFO-fall norr om Falun den 10 - 19 januari 1973. Tyvärr har ett antal fel insmugit sig och Per-Eric har uppmärksammat oss på följande:

Sid 23:

Ovanför kartan står "förutom nr 7 i fall 4". Dessa ord borde ha stått efter nästkommande mening som börjar "Nummer"

Sid 25: De två sista meningarna i kommentaren "Vid berget ..." samt "Dock inte ..." borde för tydlighets skull byta plats.

Sid 27:

På kartan står "Fall 3 - 6." Ska i stället stå "Fall 3."

Sid 28:

Rubrikeerna är felplacerade. "UFO över ..." borde stå över vittne 5:s berättelse (Alrik Erikssons) på samma sida. "Orange tallrik..." borde ha stått på sid 30 över fall 4.

Sid 29:

Tredje stycket i kommentaren står tiden "07.53". Ska vara "07.35".

Sid 30:

I spalt ett andra stycket står "Rolf Sjur". Ska vara "Rune Bergström".

UFO – FOTON

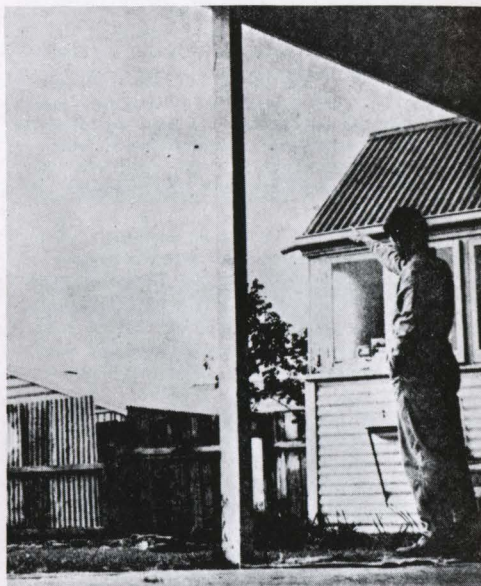
Flygande tefat över Alberton?

Allting började en fin och klar natt på våren 1967 i Alberton, en liten stad i södra Australien.

Byggnadsentreprenören Ellis E Mathews gick ut för att "köra slut" filmen i sin kamera.

Kvällen var mycket mörk och han tog några bilder av vad han trodde var en starkt lysande stjärna.

Några månader senare då han tittade på filmen tyckte han det var något konstigt med "stjärnan" han fotograferat. När han tittade närmare på den upptäckte han att det var något mycket ovanligt han fått på filmen - ETT UFO.

Där såg Mathews "stjärnan".

Ellis E Mathews, som då var 35 år, entreprenör och en respekterad och pålitlig medborgare i den lilla staden, skulle just gå till sängs.

Som många andra husägare gick han igenom huset för att låsa. Han kom då plötsligt att tänka på att han hade lämnat kvar sin filmkamera ute på verandabordet, han hade nämligen tidigare på dagen filmat. Eftersom ett bord som står utomhus om natten inte är precis rätta stället för ett sådant känsligt instrument, gick han ut för att lägga undan det.

När han tog upp sin Bolex-kamera, upptäckte han att fjädern fortfarande var helt uppdragen. Han tyckte det var bäst att utlösa fjädern även på bekostnad av ett par meter film. Därför ställde han in största möjliga bländaröppning och tryckte på utlösaren.

Med ett svagt surrande gick kameran nu några sekunder och stannade sedan. Mat-

hews hade riktat kameran mot vad han trodde var en eller annan tillfällig stjärna på den mörka australiska himlen. Han lade därefter kameran i dess fodral och gick till sängs.

Hela händelsen var så trivial och obetydlig, att han senare inte ens kom ihåg om det hände i maj eller juni månad eller exakt vid vilken tidpunkt det var.

Bolex-kameran kom inte till användning på några månader. På en familjeutflykt använde Mathews den sista delen av filmen, som dock blev främ kallad först den 8 januari 1968.

Som alltid var det stor spänning hos familjens fyra barn när den framkallade filmen kom tillbaka. Projektorn togs fram ur skåpet, filmduken hängdes upp och filmen visades med sedvanliga kommentarer och kvickheter.

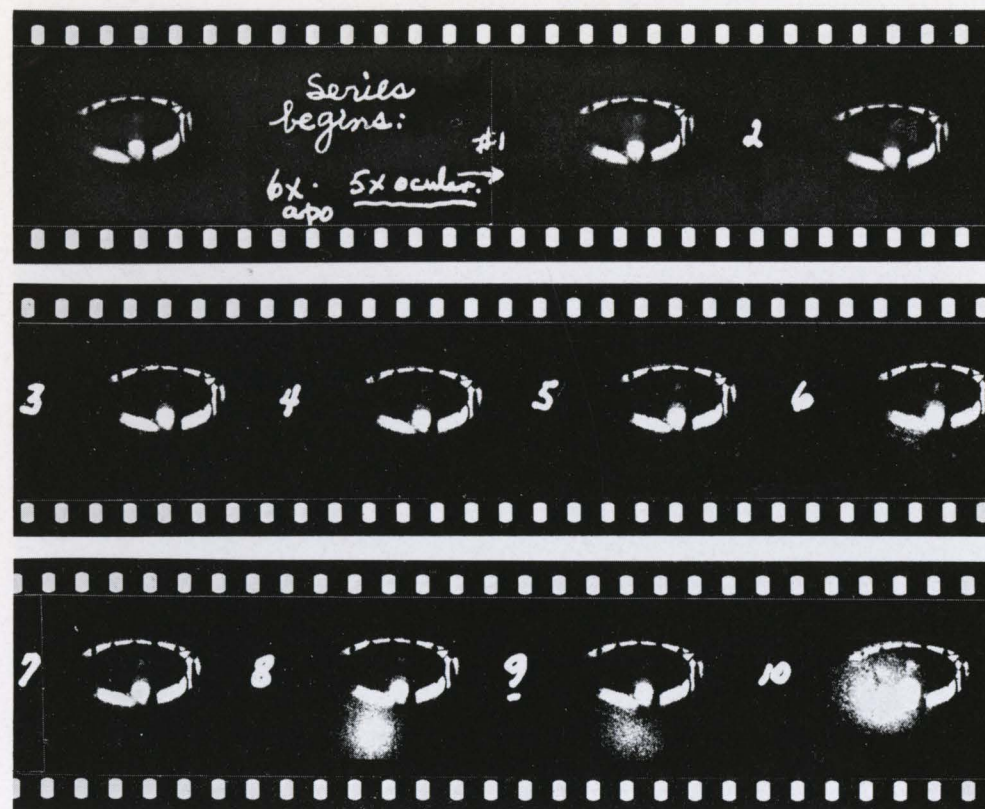

Fig 2. 8 mm-filmens rutor förstörade ca 30 gånger.

Det var några bilder på barnen när de spelade boll i trädgården bakom huset. Så sprang de efter deras hund, det var några meter med familjens bil, när de körde genom ett pass i de måleriska Adelaide-bergen.

Vid ett tillfälle var filmduken nästan fullständigt svart med undantag av en liten relativt klar punkt mitt på filmduken. Detta avfärdades med "något galet med filmen". Därefter följde några scener där barnen lekte med sina kusiner och till sist några fina närfoton av bin som befruktade några blommor.

En förevisning var naturligtvis inte nog utan Mathews var tvungen att visa filmen ännu en gång. När han nådde fram till den "spolierade" delen av filmen, kom han plötsligt ihåg att han hade filmat en klar stjärna den där kvällen han utlöste den spända fjädern.

Medan han noggrant såg på "stjärnan"

blev han mycket överraskad. Den såg absolut inte ut som någon stjärna, det behövde man tydligen inte vara astronom för att se.

Senare berättade han:

"Objektet på filmduken tycktes vara ringformat och utsände ett blått ljus. Det verkade stå stilla. Det fanns ett antal runda fläckar längs kanten. Plötsligt gick det upp för mig att jag möjligtvis hade filmat ett UFO."

Fastän Mathews inte var speciellt intresserad av UFO eller andra oförklarliga fenomen, insåg han att hans film kanske kunde vara av intresse.

I det att han klokt undvek varje tidnings- och TV-omnämning, vände han sig i stället i februari 1968 till överste Norris, sekreterare för den australiska UFO-undersökningsorganisationen. Norris var övertygad om att filmmaterialet var av enastående beskaffenhet och av ovärder-

lig betydelse. Han föreslog därefter att filmen skulle överlämnas till kapten Bruce L Cathie från Nya Zeeland.

Cathie var tidigare pilot i Royal New Zealand Air Force, men är numera flygkapten i New Zeelands National Airways. Cathie anförtröddes ett stycke film med 20 av de inalles 52 exponerade 8 mm:s filmrutorna och lät dem genomgå en undersökning. Först uteslöt möjligheten av en medveten bluffgrej. Därefter undersöktes det om det filmade objektet möjligtvis kunde vara ett känt objekt eller fenomen. I sin analys kom Bruce L Cathie till följande slutsats:

"Detta är ingen meteorit, väderballong eller satellit, inte ens om man tar fantasin till hjälp. Det är det mest intressanta foto (förstorat på filmen) jag har sett under mina 17 år med UFO-undersökningar."

- o - o - o - o - o -

På Nya Zeeland försökte Cathie få utfört kraftiga förstoringar av föremålet, som inte var större än ett knappnålshuvud på 8 mm:s-filmen. Han blev emellertid på det klara med att man i USA hade den mest avancerade utrustningen för detta jobb och att filmen därför måste vidare.

Paketet med filmremsan och det provisoriska undersökningsmaterialet hamnade på skrivbordet hos Colman VonKeviczky, ledare för ICUFON - Intercontinental UFO Research & Analytic Network - i New York.

VonKeviczky försökte först att förstora filmremsans rutor med hjälp av vanliga fotografiska metoder, men det gav inget tillfredsställande resultat. Han bad därefter om hjälp hos Zeiss' New York-avdelning, som bl a tillverkar några av världens förnämsta fotografiska objektiv och mikroskop. Zeiss rekommenderade ett högt uppskattat kommersiellt laboratorium, som har specialiserat sig på mikrofotografering, huvudsakligen inom medicinsk forskning.

För ett visst honorar framställde laboratoriet mikroskopiska färgreproduktioner med en förstöringsgrad varierande mellan 30 och 300 gånger.

Av dessa diabilder har Colman VonKeviczky senare gjort ytterligare förstoringar, på det viset nådde man efter hand upp till 1000 gångers förstoring av en enda filmruta.

Colman VonKeviczky har vänligen ställt kopior till förfogande av en del av detta fotomaterial.

I utdrag kommer vi här att återge huvuddragen av det resultat man kom fram till i ICUFON.

Undersökningen är utförd av Colman VonKeviczky i samarbete med Karl L Veit (chefredaktör för UFO-Nachrichten och president för den tyska UFO-organisationen DUIST), Bruce L Cathie (flygkapten vid New Zealand National Airways) och Harrison A Hoffman (mekanisk ingenjör).

- o - o - o - o - o -

De tekniska detaljerna är följande:

Fotograf:

Mr Ellis E Mathews, Alberton, Australien.

Tidpunkt:

Under loppet av maj/juni 1967, mellan klockan 20.15 och 22.00 lokal tid.

Kamera:

Paillard Bolex, Model P 1, Zoom Reflex.

Objektiv:

Som Berthiot:

PAN-Cinor 1:1,9 43 mm, 8-40 zoom, F=8 40. SLR-sökare, split image fokus. Objektivet var försett med motljusskydd.

Fotograferingsdata:

Använd bländare:

1,9 (helt öppen). Full zoom (40 mm).

Använd filmhastighet:

18 bilder per sekund.

Avståndsställning:

Oändligt.

Film:

8 mm Ilford färgfilm, 25 ASA (15 DIN). Framkallad hos Ilford, Oakleigh, Victoria, Australien den 8 januari 1968.

- o - o - o - o - o -

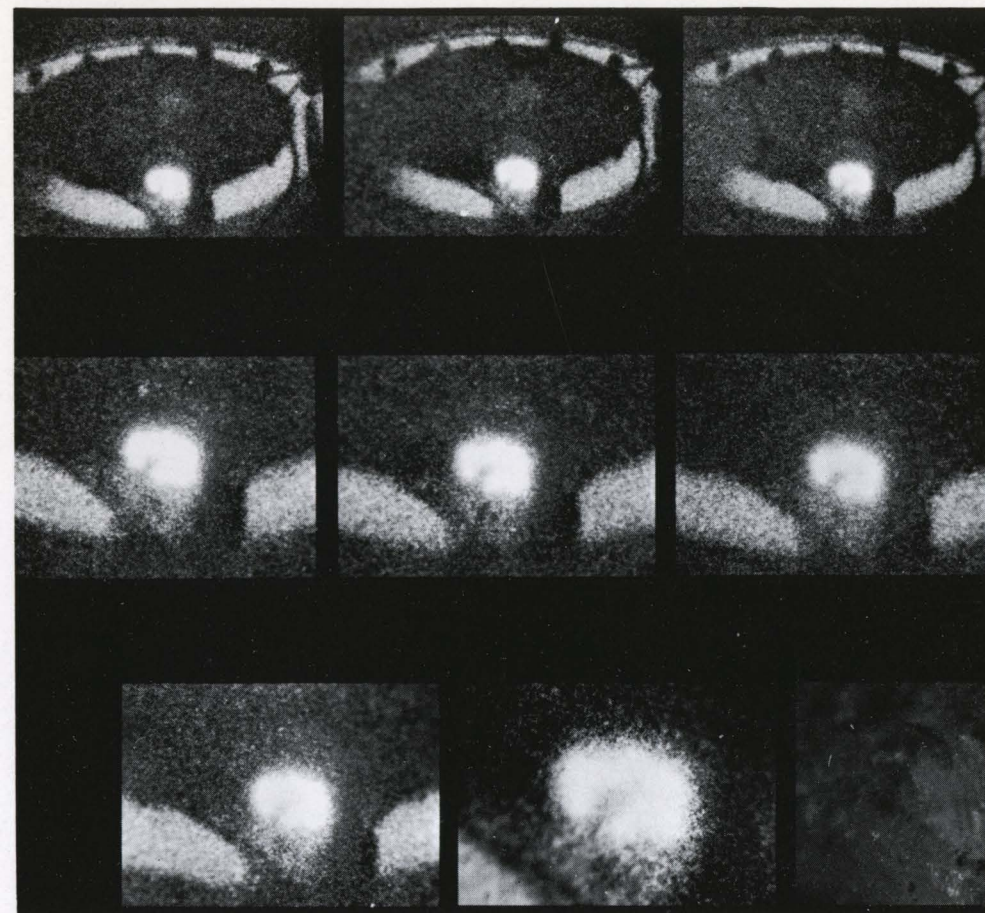

Fig 3. Några av filmens rutor förstörade ca 60 och ca 150 gånger. Lägg märke till att detaljerna i ljuspunkten nu framträder klart vid den kraftiga förstoringen.

Det togs inalles 52 filmrutor motsvarande 3 sekunders filmning. Av denna filmremsa har ICUFON undersökt en remsa med 10 rutor, motsvarande ca 1/2 sekunds filmning.

Undersökningarna tyder på att Mathews är en vanlig smalfilmsamatör, utan kännedom om avancerad fotograferingsteknik eller filmtricks. Det anses därför inte att han är i stånd till att framställa ett UFO-sceneri med hjälp av t ex en attrapp och speciell belysning.

Emot ett bedrägeri talar också det faktum, att datum för filmningen inte kändes exakt och fotografens likgiltighet för filmens färdigupptagning och framkallning.

- o - o - o - o - o -

När man förstorar filmrutorna upp till ca 30 gångers förstoring framträder den klara ljuspunkten och dess omgivningar som fig 2 visar.

Objektet, som så när som på ett litet stycke av vänstersidan är fullkomligt ringformat, framträder strålände eller självlysande. Det ser ut att vara ett artificiellt konstruerat fysiskt objekt utan vingar, propellrar eller jetmotorer. Dessutom ser det ut som om det vände något som kan liknas vid ett upplyst fönster mot kameran. Objektet lutar med en vinkel på 45 grader i förhållande till kameran, som i sin tur var riktad ca 15 - 20 grader över horisonten.

I undersökningen har ICUFON fäst sig

vid att det ca 10 grader från objektets lodräta axel (inne i "ringen") finns en ljuspunkt som skenbart kan vara en reflex från en hård yta och att det är ett acceptabelt bevis för att insidan av "ringen" är en slät, konvex kupol.

Det framträder tydligt på figur 2, att det finns en olikhet på de 7 första filmrutorna och de tre sista.

På filmruta nr 8 ses plötsligt ett kraftigt ljus som försvagas på ruta nr 9, men som åter på ruta nr 10 är mycket starkt lysande, som om det kom från "fönstret". ICUFON är övertygat om att den förstärkta ljusreflexen på under- och baksidan av farkostens kropp ännu en gång obestriddligen bevisar den fasta ytan.

Ytterligare ett bevis för det förstärkta ljuset i "fönstret" ges på färgförstoringarna av filmrutorna nr 7 - 10. Medan "fönsterramen" på filmruta nr 7 är gul, grön och blåaktig, visar den sig på ruta nr 10 mer rödaktig och orange-färgad.

På figur 3 visas en del av de förstora filmrutorna, förstöringsgraden är ca 60 gånger och ca 150 gånger. Härvid upplöses den ursprungliga klara ljuspunkten ytterligare och andra detaljer dyker upp.

En noggrannare undersökning av de tio filmrutorna visar, att det under loppet av den relativt korta tidsrymd som exponeringen har ägt rum (10/18 sek), har det skett en förflyttning av den stora mörka "fågelsiluetten" som rör sig lite nerifrån bort mot en mörk triangel, som dyker upp från nedersta delen av "fönsterramen".

Efter noggrannare undersökningar av filmremsan och de framställda jätteförstoringarna i färg och svart-vitt har ICUFON:s medarbetare kommit fram till följande slutsats:

"Objektet kan inte identifieras som en civil eller militär flygplanskonstruktion. Varken objektets självlysande utseende eller den ljusstråle som plötsligt visade sig på några av filmrutorna kan identifieras som de i luftfartsbestämmelserna föreskrivna positionsljusen.

Meteoriter och satelliter kan inte förbli stationära i 10/18 sekund, så de kan ge en så tydlig bild med kontur och form.

Den till oss för analys inlämnade originalfilmremsan övertygade oss efter ett grundligt studium om att

den filmade luftfarkosten till form och natur är identisk med det man i folkmun kallar flygande tefat eller UFO, och att det alltså måste betecknas som en

UTOMJORDISK RYMDFARKOST."

Intercontinental UFO Research & Analytic Network tycker att "luftfartsmyndigheter av alla nationaliteter bör känna sig förpliktigade till att framställa fotodokumenterande förklaringar, om de är innehavare av liknande luftfarkoster tillverkade här på jorden".

- o - o - o - o - o - o -

Händelsen i Alberton har beskrivits ganska ingående i en del tidskrifter, som t ex National Enquirer och SAGA i USA, People i Australien samt dessutom i tidskrifter i Sydafrika och Skandinavien.

En av NICAP:s medlemmar frågade i tidningen UFO-Investigator, februari 1972, om vad NICAP (amerikansk UFO-organisation, startad av Donald E Keyhoe, f d major i U.S Marine Corps) anser om händelsen.

Filmen har inte analyserats av NICAP, utan man har bara noterat de mycket olikartade fotograferingsdata och andra differenser i upplysningarna som framkommit i de tidigare nämnda tidskrifterna.

Dessutom var man inte så intresserad av att lägga ner något arbete på att undersöka filmen, eftersom den för övrigt var filmad genom en ren slump, då Matthews trodde att det var en stjärna han filmade.

När SUFOI därför hade mottagit fotomaterialet första gången, kontaktade de omedelbart Colman VonKeviczky för att få korrigerat det källmaterial de låg inne med. Han gjorde dem genast uppmärksamma på, att även om några av artiklarna i t ex SAGA, National Enquirer, People m fl hade skrivits av samme författare, förekom det massor av fel i artiklarna. Bland annat hade årtalen ändrats på olika sätt p g a att vissa tidningar inte vill skriva om gamla historier. Upplevelserna skall vara nya, friska och spännande.

Upplysningarna i artikeln härstammar från UFO-Nachrichten, nr 162, februari 1970 samt SAGA, november 1971 korrigerade vid korrespondens mellan Colman VonKeviczky och SUFOI.

forts på sid 19.

Rymd•Teknik•Forskning

ELVA FÄRDER MED APOLLO

Av Tony Ericsson "Rymd-Tony".

Del 3

Apollo 10.

Den stora generalrepetitionen den 18 maj 1969

En väldig Saturnus 1-raket skjuter upp genom den nästan molnfria himlen. Ombord ligger tre män och känner hur G-kraften gradvis pressar ner dem i sätena.

De tre männen är Thomas Stafford chef, Eugen Cernan månlandarpilot och John Young kommandokapselpilot. Deras uppdrag är att följa schemat för den första månlandningsbesättningen till dess att de kommit ned så lågt som 15 km från månytan, då skulle de släppa av landningsstegen på sin månlandare och låta startmotorn föra dem upp till det väntande moderskeppet. Sedan skulle de anträda sin hemresa och landa på vanligt traditionellt sätt.

Tre timmar efter starten inledde Apollo 10 sin tre dygns resa till Månen genom att tända 3:e stegets motor som accelererade upp hela rymdskeppet till en fart av 39 000 km/tim.

Med ombord fanns för första gången en färg-TV-kamera, med den visade astronauterna TV-tittarna hur Jorden såg ut från rymdskeppet.

När de väl kommit ur jordbanan genomförde de den första helt kompletta docknings- och omställningsmanövern. De startade 3:e raketstegets motor på nytt och eftersom den inte behövdes längre så sköt de ut den i en omlopps bana runt Solen.

Den 21 maj flög de in på Månens baksida och startade servicemodeulens motor som bromsade ner farkosten i en bana på 110 km:s höjd.

Följande dag var det dags för de kritiska proven med månlandaren. De bägge astronauterna Thomas Stafford och Eugen Cer-

nan kröp igenom tunneln som förband moderskeppet med månlandaren. Kvar i moderskeppet var John Young som skulle bli den förste astronaut som ensam skulle sitta i sin kapsel och vänta varv efter varv.

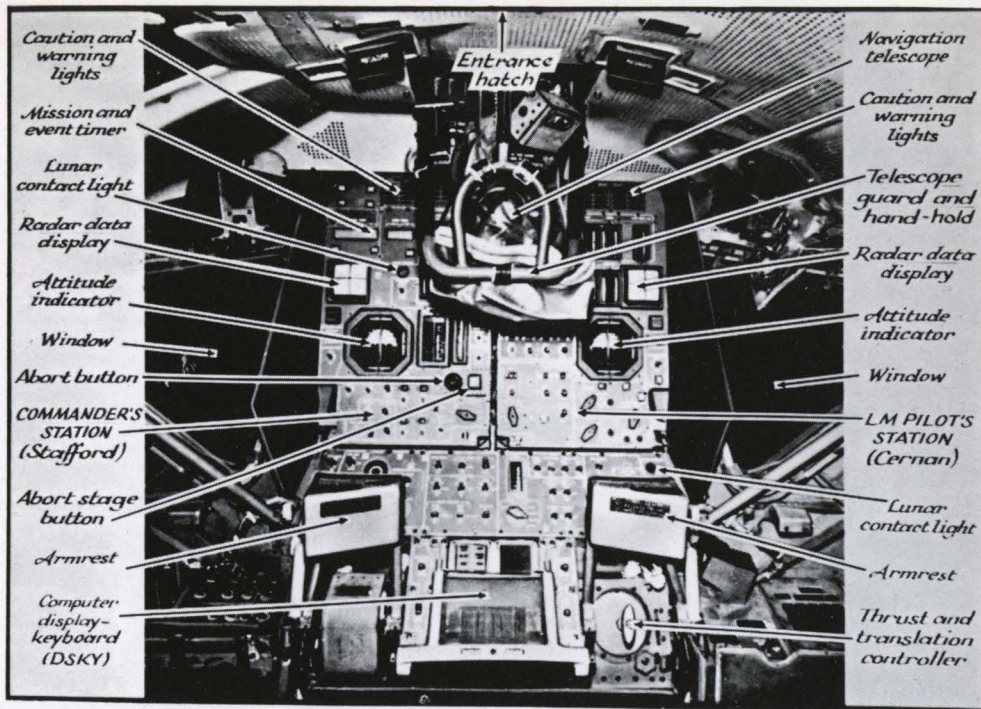
När det var dags att separera farkosterna uppstod det plötsligt problem. Luften i tunneln hade inte blivit fullständigt utpumpad som den skulle vara. För att båda farkosterna skulle vara mycket fast sammankopplade, var det på detta stadium nödvändigt med vakuum-förslutning. Men nu fungerade inte systemet perfekt och de båda farkosterna var en aning förskjutna i det inbördes läget. Just som de skulle försvinna bakom Månen fick de order att inte genomföra losskopplingen om felet blev värre.

I Houston-kontrollen väntade man med spänning på att astronauterna skulle dyka upp igen.

- Vi klarade det, ljud Staffords röst genom rymden.

Månlandaren med kodnamnet "Snoopy" började nu sakta skilja sig från moderskeppet "Charlie Brown".

När nedfärden inleddes hade månlandaren en hastighet av 5 000 km/tim och målet var en punkt på 14 000 meters höjd över den landningsplats som valts ut för den första månlandningen med Apollo 11. Medan de närmade sig målpunkten fotograferade och filmade Stafford och Cernan ivrigt. De gav också fortlöpande kommentarer om allt de såg. När de närmade sig målpunkten var radioförbindelsen mycket dålig. Men just som de flög över landningsplatsen kunde man höra Cernans röst.

Detaljerad beskrivning av Apollo 10:s månlandare "Snoopy".

- Den ser slät ut, precis som vårt lera.

En svårighet uppstod senare när det var dags att skjuta iväg månlandarens underdel, för att simulera återstarten från Månen. En kontakt hade glömts kvar i fel läge och detta medförde att farkosten började kränga och rotera. Men felet var snart avhjälpt och den övre halvan av "Snoopy" förde astronauterna tillbaka till John Young i "Charlie Brown", där den trötta besättningen återförenades.

Efter viloperioden gjorde de sin farkost klar för hemfärd, de kopplade loss "Snoopy" och skickade in den i en annan bana. Dagen därpå tände de raketmotorn och inledde hemresan.

Deras landning ägde rum på morgontimmarna den 26 maj och den skedde väl inom synhåll för hangarfartyget "Princeton" som låg 2 km från nedslagspunkten.

Stafford, Cernan och Young kunde genom sin lyckade färd bevisa att Amerika var klart att ta steget fullt ut nästa gång med Apollo 11.

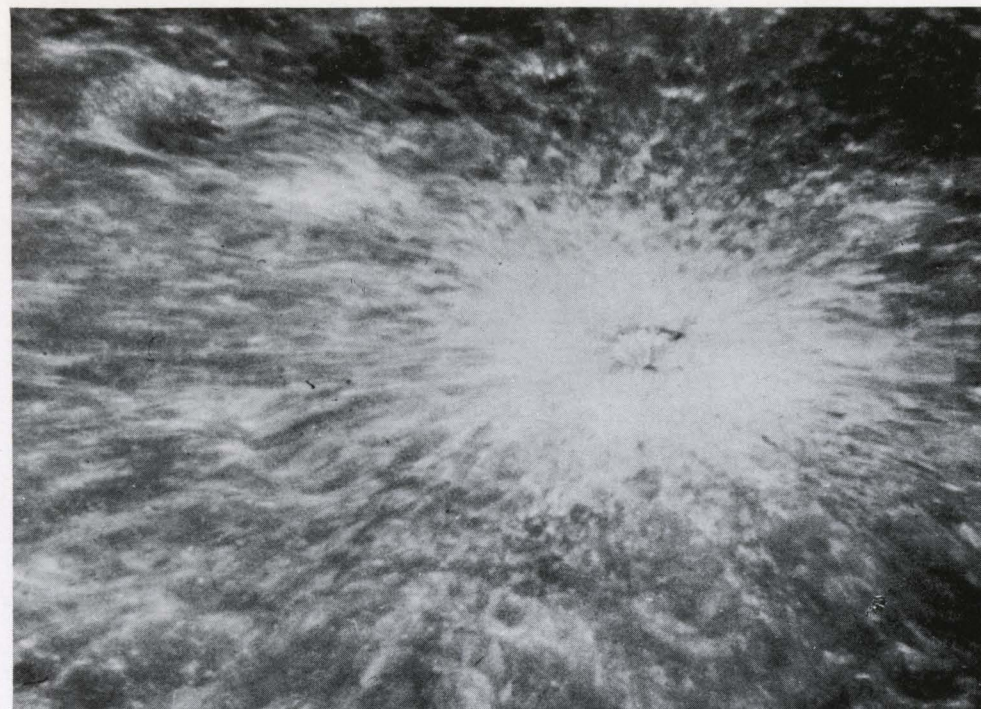
Apollo 11.

Apolloprogrammets höjdpunkt den 16 juli 1969

I trakterna omkring Cape Kennedy hade stora skaror av åskådare samlats, samtliga hotell och pensionat i regionerna omkring var absolut fullbokade. Överallt var stämningen god den varma sommardagen och i nästan alla samtal så talades det om den unika upplevelse som väntades och som för alltid skulle vara noterad i historieböckerna.

Klockan närmade sig 13.30 och nästan hela den turistström som tidigare hade invaderat Florida befann sig alldeles utanför den gräns vid Cape Kennedy som utsatts för allmänheten. Deras blickar var ivrigt riktade mot den väldiga "stålfågeln" som stod och pyrd i solskenet. Allas tankar var för tillfället riktade till de tre män som låg ovanpå denna 110 meter höga "tämjda" bomb.

På transistorradioapparaterna kunde man

En strålkrater, någon förklaring på fenomenet finns inte.

höra startledningens "röst" Jack King.

- Det här är startledningen för Apollo 11. Vi har just passerat sextio-minutersstreck i vår nedräkning för Apollo 11.

För åskådarna på stranden verkade tiden krypa fram sakta men i startledningen på "Cape Kennedy Space Center" rådde febril aktivitet och ständiga kontroller gjordes av datorerna varje sekund.

- Det är nu 5 min och 52 sek till start och nedräkningen fortsätter, vi håller för närvarande tiden för vår planerade start. Startledningen ger nu sitt klartecken, det är nu 5 min och 20 sek till start.

Kameror och kikare började riktas mot raketerna som nu gjorde sig klar för att lyfta.

- Alla tankarna i det andra steget har nu sitt rätta tryck 35 sekunder, nedräkningen fortsätter.

Astronauterna rapporterade:
- Det känns bra.

15 sekunder

12 11 10 sekunder.

Från munstycken runt sidorna på flandisket sprutades vatten med en hastighet av 30 000 liter i minuten över botten på startplattan.

9 sekunder 8

Automatiskt tändes de 5 F 1-motorerna i det första steget och förvandlade det forsande vattnet till ånga.

6 sekunder 5 4
3 2 1 0

Alla motorerna går.

Den startar nu, tid 14.32.

Det hördes glädjetjut från de stora massorna som spända följde dramat som just börjat utspela sig ovanför dem. Några sekunder efter starten kom ljudet från raketerna fram och dränkte de entusiastiska tjuuten.

Inne i kabinen kände de tre astronauterna Neil Armstrong chef, Edwin Aldrin månlandarpilot och Michael Collins kommandodelspilot, hur G-krafterna sakta steg. Men detta kunde inte dämpa deras iver att

slutföra det uppdrag som de hade fått av John Kennedy i maj 1961 (se GICOFF-Information nr 2 sid 8).

2 minuter och 40 sekunder efter start - stegväxling.

Mer och mer började de känna att de verkligen var på väg till Månens skrovliga yta som låg 380 000 km bort i rymden.

9 minuter och 15 sekunder, det tredje steget tändes och började föra upp dem till parkeringsbanan, som låg på en höjd av 188 km.

11 minuter och 42 sekunder efter start kunde slutligen Armstrong rapportera:

- Motorn har slocknat. Vi är i parkeringsbanan.

2 timmar och 44 minuter efter starten tände Apollo 11-astronauterna åter den ensamma J 2-motorn i det tredje steget. Under de 5 minuter och 20 sekunder som motorn brann accelererade den upp hastigheten till i det närmaste 39 000 km/tim varigenom farkosten kunde slita sig loss ur Jordens gravitation. Då motorn stängdes av hade Apollo 11 avverkat över 300 km av den 380 000 km långa resväg som skulle leda dem till målet.

DEN GÄTFULLA MÅNEN.

Efter tre dagars färd genom tomma rymden gick Apollo 11 den 19 juli 1969 in i bana runt vår drabant.

Efter den lyckade bromsningen som ägde rum 19.28 (svensk tid) började astronauterna ivrigt söka efter den plats i Stillhetens Hav där två av dem dagen därpå skulle landa.

MÅNEN BEFOLKAS

Söndagen den 20 juli 1969 klockan 18.48 (svensk tid).

- Det här är Apollo-kontrollen vid 100 timmar och 14 minuter
- Vi har nu mindre än 2 minuter tills vi skall få kontakt med Apollo 11 igen på det trettonde varvet. Det är ungefär 25 minuter kvar tills farkosterna skall skiljas åt.

I Houston var spänningen stor. Hade de lyckats koppla loss på baksidan eller skulle moderskeppet Columbia och månlandaren Eagle komma fram, fortfarande hopkopplade?

- Vi väntar nu kontakt med farkosterna ...
- Hallå Eagle, här är Houston. Hur har ni det?

Armstrong: - Örnen har fått vingar.

Nu var de båda farkosterna losskopplade och klockan 19.12 genomfördes den egentliga skilsmässan. Genom att Collins i moderskeppet gav sina motorer en så kraftig impuls gled farkosterna isär. Klockan 19.59 försvann de båda farkosterna bakom Månen.

Den här gången skulle Armstrong starta nedfartsmotorn på månlandaren och låta den brinna exakt 29,8 sekunder. Motorns dragkraft på 4 500 kilopond skulle minska Eagles hastighet och föra ner den i en ännu lägre bana före den egenliga landningsmanövern.

Klockan 20.46, kontakt har just återupprättats med Columbia.

- Mike, hur gick det? Kom.

- Gosse, allt gick som smort.

Strax därefter kom Eagle fram och bekräftade Columbias glada besked.

Klockan 21.05 befann sig Eagle närmast Månen i sin omloppsbanan. I det läget hade Armstrong 5 sekunder på sig att besluta om han skulle bryta sig ur banan och landa eller ligga kvar.

Utan att tveka tände han nerfartsmotorn och genast började månlandarens hastighet och höjd minska. Längs hela nedfärden läste astronauterna upp de värden de fick på sina instrument så markkontrollen kunde jämföra dem med sina egna siffror. Sakta sjönk Eagle ned mot "höga grunden", en punkt på 2 350 meters höjd och 8 km från landningsplatsen. Där kunde astronauterna se sin landningsplats för första gången, hastigheten var omkring 600 km per timme och sjunkhastigheten 40 m/sek.

Nere i Houston verkade sekunderna långa som minuter ju närmare månlandaren nådde månytan.

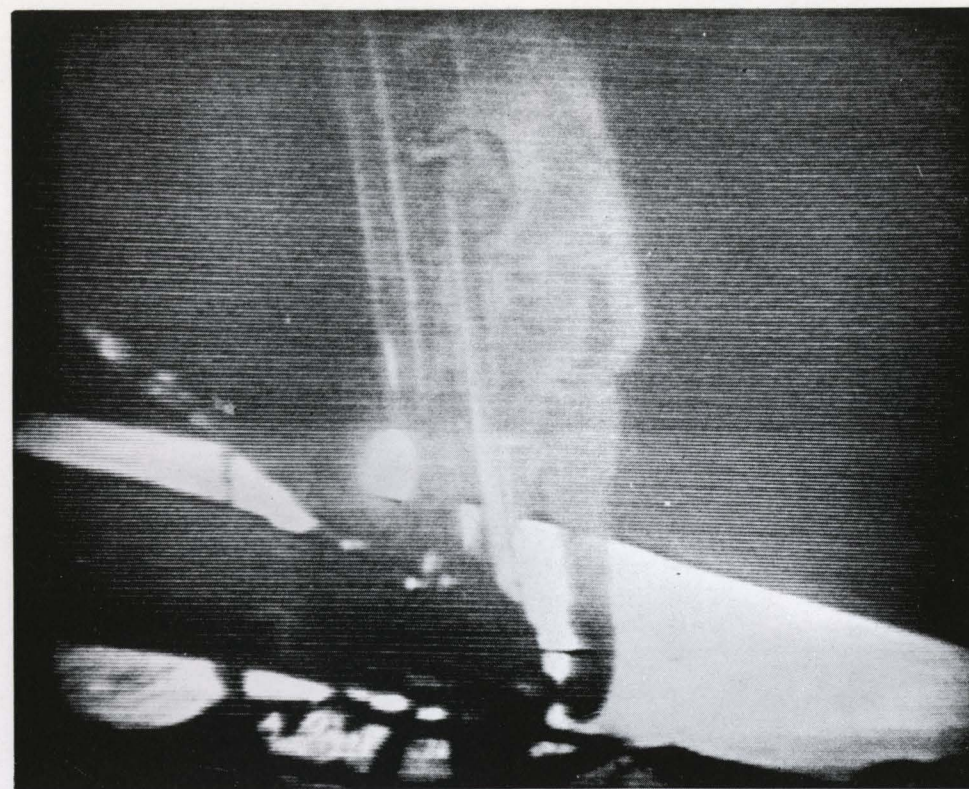
- 60 sekunder kvar till landning.

Aldrin:

- Neråt en halv
framåt
framåt
bra
12 meter
nedåt en halv
rör upp lite damm nu
9 meter
nedåt en halv
en aning till
4 framåt
driver en aning åt höger
6 framåt
ner en aning.

Houston:

- 30 sekunder.

-Det var ett litet steg för en människa, men ett väldigt kliv för mänskligheten.

Aldrin:

- Driver åt höger
kontaktlampan tänd
Okay motorn har stoppat.

Houston:

- Vi förstår att ni är nere.

Armstrong:

- Houston från Stillhetens bas.
ÖRZEN HAR LANDAT.

Klockan 03.55 den 1 juli 1969

Neil Armstrong står på stegen utanför månlandaren:

- Jag är nu vid lejdaarens fot. Månlandarens fotplattor har inte sjunkit mer än 4 - 5 cm. Trots att markytan förefaller vara finkornig. När man kommer närmare påminner den närmast om pulver. Jag tänker kliva ner från månlandaren nu.

Han lyfte vänstra foten och förde fram den

en bit och gjorde världshistoriens mest bevitnade fotavtryck.

Armstrong:

- DET VAR ETT LITET STEG FÖR
EN MÄNNISKA, MEN ETT VÄLDIGT
KLIV FÖR MÄNSKLIGHETEN.

Tidpunkten för första steget var 109 tim 24 min och 20 sek efter starten från Cape Kennedy (svensk tid 03.56).

Cirka 20 minuter senare fick han sällskap av sin kollega Edwin Aldrin.

När Aldrin kommit ut satte de genast i gång med sitt vetenskapliga arbete. De satte upp en seismometer, en laserreflektor och en duk som tog upp partiklar från den sk Solvinden.

När det var dags att gå in igen efter ca 2 1/2 timma vek de åter ihop duken och tog med den hem igen. Sedan de väl kommit i höjde de trycket och tog av sig sina dräkter.

Nästa viktiga fas i programmet var starten ifrån månytan.

- Stillhetens bas, från Houston, det är mindre än 10 minuter kvar, allt verkar okay.

Under den sju minuter långa motorkörningen skulle de båda astronauterna stå sida vid sida inne i sin månlandare. På grund av Månens låga dragningskraft kom aldrig G-krafterna upp i sådana värden att de påfrestade astronauterna.

Klockan 18.53 (svensk tid).

Aldrin:

- 9 - 8 - 7 - 6 - 5,
motorn startar
ökar
vackert
7 meter
12 meter i sekunden, svag lutning.

Starten från Månen gick bra och kl 22.27 dockade de båda farkosterna.

- o - o - o - o - o - o -

Tidigt på morgonen dagen därpå startade

astronauterna motorn på servicemodulen och inledde sin tre dygn långa hemfärd.

Klockan 17.50 den 24 juli 1969 landade Apollo 11 i Stilla Havet. Hangarfartyget Hornet ledde bärgningsoperationen som gick helt perfekt.

På grund av "smittorisken" placerades de tre astronauterna omedelbart i en specialkonstruerad karantänsvagn. Genom en mikrofon kunde astronauterna sedan mottaga gratulationer från president Richard Nixon som personligen hade följt bärgningen direkt från fartygets däck.

- o - o - o - o - o - o -

Apollo 11:s perfekta färd blev som Armstrong uttryckte det
"ett väldigt kliv för mänskligheten".

Det blev också en hyllning till den tekniska skickligheten och fantasin hos en samling ingenjörer som tror att de kan förändra världen.

De har redan gjort det.

RYMDPRYLAR

Ovan avbildade emblem utgör ett litet urval av våra broderade tygblem i färg, och storleken $\varnothing$ 75 mm.

I lager finnes bl a följande artiklar:

EMBLEM (35 olika rymdinsignia):

Mercury 3 - 9,
Gemini 2 - 12,
Apollo Nasa,
Apollo 1 och 7 - 17,
Projekt Skylab,
Skylab I, II, III och
NASA.
Pris per st 8 kronor.

VINYLDKALER:

Apollo 7 - 15 (sats 14 kronor)
Apollo 16, 17 och
Skylab $\varnothing$ 100 mm, 2:50 kronor /st.

NASA RYMDFILMER:

20 st olika. Speltid 15 - 35 minuter.
Från 125 till 275 kronor.

DIABILDER:

Ramade, färg. Finnes från de flesta bemannade rymdfärderna.
Mercury, Gemini, Apollo och Skylab
Provset, pris 9:95 kronor.

Dessutom finnes:

Foton, vimplar, FDC, affischer,
nyckelringar mm, mm.

Beställ varor genom att sätta in pengar på postgiro 95390-1 eller skriv till:

CEDE-FOTO, avd G, Box 42,
460 20 Sjuntrorp.

JUL- OCH NYÅRSLJUS PÅ VÄG HIT

NORRA STJÄRNHIMLEN

Som väl de flesta redan sett i olika tidningsartiklar kommer en komet att passera relativt nära jorden kring nyår. Flera tidningar har lämnat riktiga uppgifter om kometen, men då en del artiklar har varit felaktiga vill vi här i korthet berätta lite om den. En del av upplysningarna har vi att tacka Björn Hedvall för. Han är föreståndare för Slottsskogens observatorium i Göteborg och medlem i Göteborgs amatör-astronomiska förening.

Kometen upptäcktes av den tjeckiske astronomen Lubos Kohoutek vid Hamburgs observatorium den 7 mars i år. Brukligt är att ge kometerna namn efter deras upptäckare och följaktligen heter den Kohouteks komet. Dess kärna antas inte vara mer än ca 30 km i diameter men trots detta kommer den att bli mycket ljusstark. Kometens svans däremot är otroligt mycket större och dess längd får räknas i många miljoner km.

Man vet ännu inte hur starkt den kommer att lysa beroende på att dess sammansättning inte är känd. Om den till stor del består av gaser uppstår en egenstrålning genom att atomerna joniseras av strålningstrycket från solen. Vi får dessutom en strålning från stoftet som beror på att solljuset reflekteras i partiklarna. Om kometen däremot har mycket lite gas kommer den inte att sända ut någon egenstrålning och den blir då ljussvagare. Troligtvis ligger sanningen någonstans mitt emellan.

När kometen syns som störst kommer dess svans att uppta en vinkel av ca 30 grader men kommer då tyvärr att befinna sig mycket nära solen.

Här nedan följer en liten tidtabell som kanske kan vara vägledande.

Den 10 oktober krävdes det teleskop för att se den. Dess magnitud var då 9,9 och den kunde ses på morgonen före solens uppgång lågt i öster.

Den 19 november när kometen en magnitud av 6,0 och kan följaktligen ses i en vanlig prismakikare. Den befinner sig nu i Korpens stjärnbild på ca 14 graders sydlig bredd.

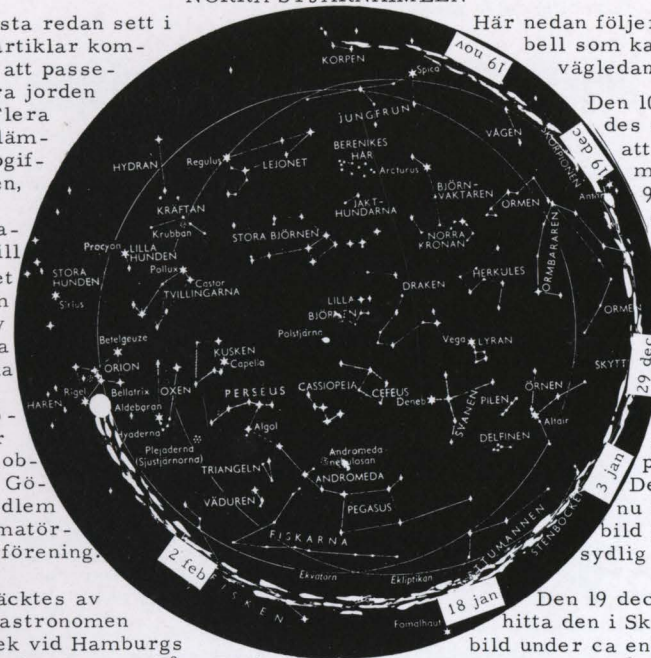
Den 19 december kan man hitta den i Skorpionens stjärnbild under ca en och en halv timme före solens uppgång, men den är fortfarande ganska svag.

Den 24 december. Kometen blir nu snabbt ljusstarkare men kommer samtidigt närmare solen varför den blir synlig allt kortare stund före soluppgången.

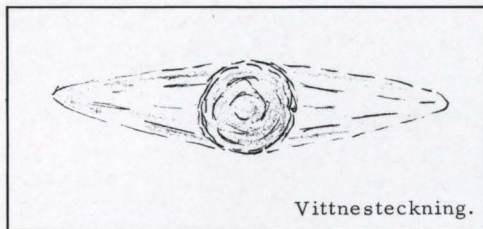
Den 29 december är den som ljusstarkast men ligger nu alldeles vid solen och kommer i fortsättningen att befinna sig till vänster om denna, d v s den kommer att bli ett kvällsobjekt resten av tiden.

Den 13 januari kommer kometens magnitud att vara 1,4 d v s som en ganska ljusstark stjärna. Man kan nu se den i profil lågt i väster efter solnedgången.

Under januari, februari och mars kommer kometen att passera genom Vattumannen, Fiskarna, Väduren och Oxen medan den blir allt ljussvagare. Trots detta är det först nu som den blir verkligt intressant att studera i teleskop. Orsaken är att den nu stiger på himlavalvet och man kan alltså se den i ordentligt mörker och slipper alla besvärliga ljus vid horisonten.

Flygande objekt observerat vid Femtsjön i Malung

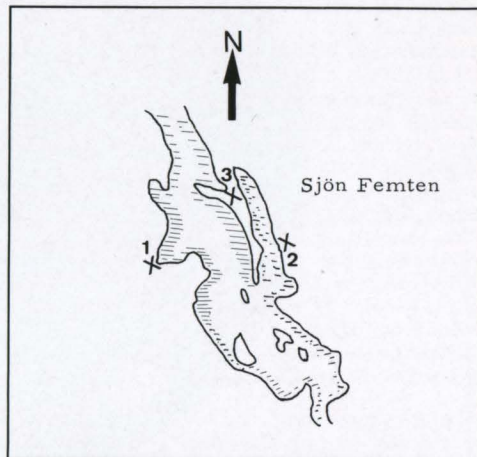
Datum: Torsdagen den 15. 2. 1973.
Tid: Klockan 19. 50 ungefär.
Plats: I en sommarstuga på västra sidan av sjön Femten, Malung, Dalarna.
Vittne: Cementarbetare Henry Larsson, 52 år, Malungsfors, Dalarna.

Henry Larsson befann sig i sin sommarstuga på västra sidan av sjön Femten.

Han var ute ensam på rävjakt och höll på att vänta på Mickel. En stund före klockan 20 satt han inne i sin stuga vid fönstret, som vetter mot ONO. Något ljus fanns inte tänt i huset och fönstret var stängt. Herr Larsson bär ej glasögon. Månen var full och lyste i sydost eller söder, stjärnorna tindrade på himlen. Lite norrsken kunde också förmärkas i norr, men någon sträng kyla var det inte.

Rätt som det är får jagaren, som sitter och tittar efter räven, i norr med dragning åt nordost se något som liknar en stor stjärna som närmar sig på en sydlig kurs och tycks bli större och större. Han ser den i riktning över sjön och den tycks befinna sig ett tjugotal grader över horisonten. Den går mycket sakta.

På andra sidan sjön har herr Larsson sin bil parkerad (se karta). I dess riktning minskas hastigheten hos objektet och det stannar till. Hastigheten har hittills varit

1. Vittnets stuga.
2. Annan stuga, i vilkens riktning objektet vände.
3. Parkeringsplats för bilen.

konstant. Han tittar på klockan och finner att den visar 19. 50.

Vittnet satte direkt sin kikare till ögonen då han fick syn på objektet. Nu då objektet stannat ser han hur det liksom pulserar från kopparrött till en grönaktig färg och sedan åter till kopparrött. Tiden för en sådan skiftning rör sig kring en minut. Objektet stod absolut stilla och hela tiden kunde detta pulserande fenomen observeras. Det såg ut som om objektet roterade i och med detta.

Objektets konturer tycktes någorlunda skarpa. I jämförelse med Månen var dess ljus mattare, men dess längsta diameter kunde jämföras med Månens.

Då objektet stått stilla i 10 minuter (koll med klockan som var 20. 00), började det röra sig söderut igen i en sakta stigande bana. Då det rört sig drygt 30 grader,

tycktes det stanna upp och vända, varefter det gick tillbaka i ungefär samma riktning som det kommit, under det att det hela tiden höjde sig. Då det försvann var det cirka 45 grader över horisonten.

Kommentarer:

Hela observationstiden hade varit ungefär en kvart, alltså hade själva rörelserna tagit cirka fem minuter i anspråk. Färgskiftningarna hade varit mest märkbara då det stod stilla. Vittnet beskriver objektets rörelse som en fågel som seglar med utsträckta vingar. Rörelsen var hela tiden också jämn. Någon svans eller rök kunde inte förmärkas och objektet sågs alltid med himlen som bakgrund. Vittnet vill inte avge någon gissning på avståndet till objektet.

Tre lysande klot över Eksjö

Äter har det smäländska luftrummet besökts av vad vi brukar identifiera som UFO:s. Det var den 9 mars som två iakttagelser gjordes, den första i Eksjö vid ett-tiden på natten och den andra klockan 21. 10 i Vetlanda.

Låt oss börja med Eksjö-observationen.

Vittnet Ronnie Fridolfsson, Eksjö, låg och tittade ut genom fönstret, han kunde inte sova. Klockan var uppskattningsvis ett på natten till fredagen. Han fick då plötsligt se tre självlysande klot på himlavalvet. Föremålens ljusstyrka var betydligt starkare än en stjärnas, men hade ungefär samma nyans, alltså vitaktigt sken.

Föremålen, som vittnet uppskattar flög på 2 000 meters höjd, upptäcktes nära den södra horisonten. På 10 - 12 sekunder förflyttade sig dessa tre runda klot till den norra horisonten där de försvann. Av den korta observationstiden och den

Då herr Larsson sett objektet försvinna fick han syn på räven. Han sköt ett skott men missade. För så hemåt och var hemma vid 21 - 22-tiden.

Vittnet har ingen förklaring till det han sett. Han säger att han förut inte trott på flygande tefat och dylikt, men börjar nu undra

Det observerade objektet har inte kunnat identifieras.

Källa:

Copyright c 1973 by John-Erik Pettersson, Malung.

Undersökningen utförd - och rapporten sammanställd av John-Erik Pettersson.

långa sträckan att döma har föremålen rört sig med en oerhört hög hastighet.

Under hela observationen flög de på linje efter varandra.

Ronnie Fridolfsson är övertygad om att det inte kan ha varit några flygplan eller meteoriter.

Vädret vid observationstillfället var mycket bra, inga moln och vindstilla.

Källor:

Smäländs-Tidningen av den 12. 3. 73 och ifyllt frågeformulär av den 3. 4. 73.

Senare — tre klot över Vetlanda

Samma dag, tjuugo timmar senare, klockan 21. 10, görs änyo en observation av

tre lysande klot, denna gång i Vetlanda (ca 3 mil söder om Eksjö).

Det var sågverksarbetare Lennart Andersson, Vetlanda, som gjorde följande iakttagelse.

Vi låter honom här med egna ord beskriva händelseförloppet:

- Jag var på väg hem till fots, klockan var tio minuter över nio på kvällen. Himlen var mulen, det var uppehållsväder. Varken Månen eller några stjärnor kunde ses.

- När jag korsar gårdsplanen får jag plötsligt se tre lysande punkter i grenverket på ett stort träd. Min första tolkning är att det sitter någonting i trädet. Men nej, de rör sig med jämn hastighet bortom trädet över himlavalvet.

- Då de kommit ut ur grenverket upptäcker jag att det är tre ovala ljusskivor som snabbt passerar över himlen. De rör sig rakt fram med jämn hastighet. Inget ljud kunde höras.

- Storleken och avståndet är svårt att bedöma. När de var som närmast hade en fullmåne gott och väl täckt alla tre. När maste avstånd var grovt uppskattat ca 400 meter.

- När jag fixerade ljusskivorna med blicken framträdde det mera att deras konturer var lite diffusa och att ljuset de utstrålade vibrerade på ett fascinerande sätt.

Gåtan med

TEFATENS DRIVMETOD LÖST?

Sensationell teori. Läs själv
B. Tingstedts högtintressanta bok:

"UFO och RELATIVITETSTEORIN"

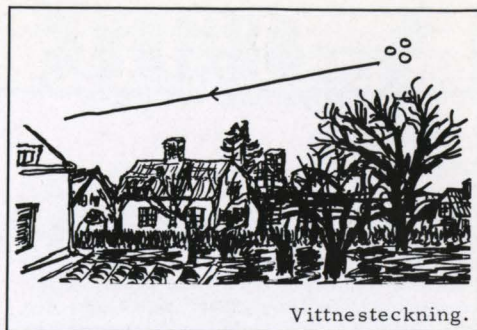
Endast kr 27:-

Svensk IGAP, Box 151, Eksjö.

Glöm ej att berätta för Dina vänner om

GICOFF

Den bästa hjälp Du kan ge oss.

Vittnesteckning.

- Jag har länge varit intresserad av "oidentifierade flygande föremål" och nu blir jag övertygad om att det är sådana jag ser. De har hög hastighet och för att kunna se dem innan de försvinner ur mitt synfält måste jag gå runt ett hus för att inte tappa dem ur sikte. (Huset längst till vänster på teckningen.) Men ljuset från en gatlykta bländar mig och de försvinner i ljuskretsen runt lampan.

Väderförhållanden:

Vädret i området var enligt den synoptiska väderkartan bra. Svag sydvästlig vind, god sikt och halvmulet till mulet (5/8 - 8/8) av medelhöga moln vars molnbas låg på 2 500 meter.

Tefatsfolket SER OSS

av
STAFFAN STIGSJÖ

Nyss utkommen.
Pris 39:- inkl. moms.

- Vetenskapsmän säger att tefat finns.
- Myndigheterna hemlighåller bevis.

Beställ boken nu hos Er bokhandlare eller direkt från

Larsons Förlag
Box 3063
183 03 Täby 3

Kompletterande uppgifter:

Föremålen som hela tiden flög i fylkingformation utstrålade ett vitt, något "skimrande" eller "pulserande" ljus vars styrka kan jämföras med fullmånens vid klart väder.

Föremålen kom liksom i föregående rapport från söder och försvann i nordlig riktning. Deras högsta höjd över horisonten var cirka 45 grader.

Observationstiden var cirka 15 sekunder.

Källor:

Smålands-Tidningen av den 10. 3. 73 och ifyllt frågeformulär av den 3. 4. 73.

Kommentarer till de bågige fallen:

Det är helt omöjligt att säga om det rör

sig om ett och samma fenomen som återkommit med ca 20 timmars tidsskillnad.

Det är tiden och deras inbördes placering under passerandet av natthimlen som varierar, för övrigt stämmer vittnenas rapporter bra överens. Deras uppskattningar av avstånd och höjder kan väl ifrågasättas, eftersom det under så kort tidsrymd som observationerna varade är oerhört svårt att med någon större noggrannhet bedöma sådant.

Men jämför man observationstiderna, 10 - 15 sekunder, med det avstånd föremålen förflyttade sig och likaså om man tar deras utseende i beaktande, torde det vara ganska svårt att finna någon direkt naturlig förklaring till vittnenas observationer.

FLYGANDE TEFAT OVER

forts från sid 8.

Hela Alberton-fallet kommer att bli beskrivet i detalj för UFO-forskare av Henry Durrant i boken "Lecture hours dossier", Robert Laffont Publishers, Paris.

Ett stort tack till SUFOI för lånet av

bildmaterialet till denna artikel.

Källa:

UFO-NYT - Skandinavisk UFO Information, nr 6, nov-dec 1972.

Översättning: Ingemar Hedenvik.

UFO-FOTOGRAFIER

forts från sid 22.

som vi i regel får, av vad som påstås vara "äkta vara".

Åter kan man se att kameran inte hållits stilla.

Jag vill inte påstå, att jag vet vad dessa "äkta varor" är, men det måste vara tillfredsställande för några att se att på det första fotot finns ett typiskt "svampformat" objekt. Det är intressant att lägga märke till - och det är en viktig punkt - att fotografen i sin upphetsning darrade på handen * och att denna rörelse syns på bilden.

Bild nr 2 är dålig och säger inte mycket.

* GICOFF-kommentar:

Vore något annat möjligt med en minuts exponeringstid?

- o - o - o - o - o -

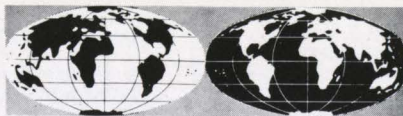
Källa:

Flying Saucer Review, sept-okt 1972/SHC.
UFO-NYT, jan-feb 1973.

Översättning och bearbetning:

Bertil Nilsson.

Fortsättning i nästa nummer.

UFO-FOTOGRAFIER från Umkomaas —och en polisrapport från Durban

Philipp J. Human

Del 1.

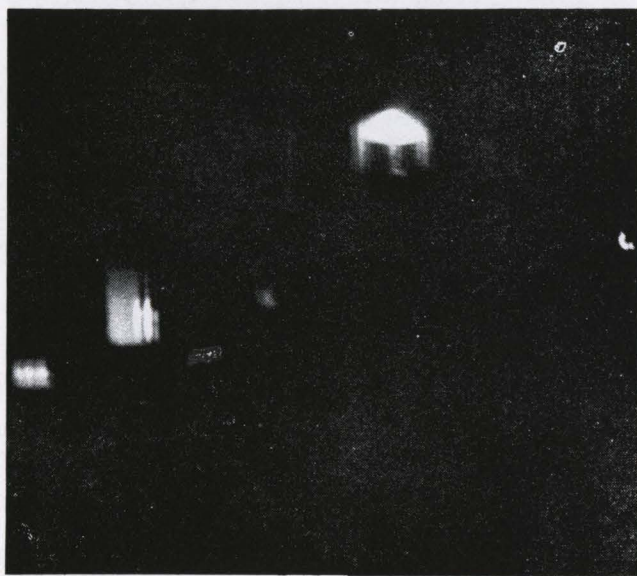

Foto nr 1.

Här är åter ett par fotografier av vad som påstås vara ett oidentifierat flygande objekt. Artikelförfattaren, som i många år varit Flying Saucer Reviews korrespondent i Sydafrika, rapporterar om påståendena.

Foto nr 2.

Med denna artikel startar vi en serie om märkliga UFO-händelser i Sydafrika, som inträffade under sommaren och hösten 1972.

Det är den engelska tidningen Flying Saucer Review som har publicerat dessa intressanta artiklar.

Vi beklagar att bilderna inte är av bästa kvalitet. Vi har tyvärr inte haft tillgång till några fotokopior utan har fotograferat av bilderna direkt ur nämnda tidning.

Klockan 04 på morgonen söndagen den 23 juli 1972 slutade Eridanio di Marco, inspektör vid Saiccor's kemiska laboratorium, sitt arbete. Efter att ha tvättat sig och bytt körde han från fabriken i bil. Han hade inte bråttom, men efter tio minuter var han nästan framme vid sin lägenhet med utsikt över byn Umkomaas i Natal, Sydafrika.

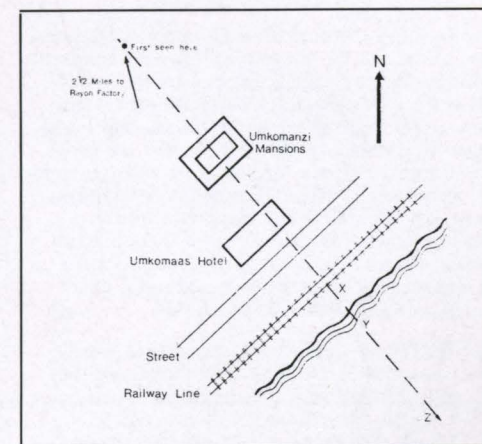
Då upptäckte han plötsligt, 30 grader över horisonten, ett mycket skarpt ljussken, som flög från norr mot söder men samtidigt rörde sig från vänster till höger och upp och ner i jämn hastighet.

När han kom hem skyndade han sig in i sovrummet, väckte sin fru Marina, tog sin kamera och gick ut på balkongen. Därifrån såg han föremålet mycket tydligt. Då kom han att tänka på att han inte hade film i kameran, så han skyndade sig in för att ladda den. Hans fru såg nu också objektet. Det var en något disig morgon och ännu mycket mörkt. För att undvika ljuset från ett närbeläget hotell måste han hålla kameran i en sned vinkel innan han tog bilder med bländarinställning 3, 5 - var och en med omkring en minuts exponeringstid.

Han beslöt sig för att titta på det klart synliga föremålet i kikare. Han blev överraskad av att se att formen påminde om ett neonrör med avrundade ändar, ungefär så stort som hans tumme när han sträckte ut armen.

Det var svårt för honom att bedöma hastigheten och den sträcka det rört sig sedan han först fick syn på det. Inget ljud hördes. Föremålet fortsatte sin färd i samma riktning, och de två på balkongen betraktade det, tills det bara var ett knappåls huvuds storlek och sedan försvann helt. Klockan var då omkring fem.

Under den följande veckan framkallade han filmen i Saiccor's laboratorium och nämnde inte något om händelsen för att

X = UFO:ts position och Y för foto 1 och 2.

inte bli förlöjligad. Veckan därpå gjorde han några kopior i hopp om att de skulle bli bättre än de första.

Av en ren tillfällighet fick jag höra talas om observationen - det var någon som sett en kasserad kopia i mörkrummet. Jag övertalade di Marco att berätta om händelsen, och med många axelryckningar och gester beskrev han vad som skett.

Då jag förklarade att det var många människor som gärna ville undersöka denna observation, var han vänlig att ge mig de bästa kopiorna för publicering i Flying Saucer Review. Han erbjöd sig sända negativen till undersökning, om det blev nödvändigt (se Percy Hennells kommentar).

Jag frågade honom om de avslöjade vita märkena i bildernas förgrund men han visste inte vad det var.

När bilderna togs hade han observerat flera stora stjärnor på en del av himlen,

där molnen lättade ett ögonblick och han hade försökt hålla kameran så att han inte skulle få med ljus från byggnader eller gatlyktor. Jag bifogar två kopior av hans första fotografi. Det andra är mindre tydligt. Överraskande är att för blotta ögat föreföll det vara ett bländande, vitt ljus. Men på fotot påminner det om en skiva, och genom kikare syntes det vara nästan men inte helt cigarrformat. (Bäggte foto- na erhöles senare.)

UFO:t vid hamnen i Durban

Umkomaas-fotona blev för mig höjdpunkten på några få veckor som varit mycket spännande för UFO-intresserade sydafrikaner. Händelsen i Fort Beaufort och den uppståndelse som följde på den hade tagit oss med storm från slutet av juni till början av juli. Sedan kom många andra rapporter från andra delar av landet, som jag förstär kommer att nämnas i Flying Saucer Review. Men vid en händelse bara tre dagar före det Eridanio di Marco tog sina bilder hade jag själv en liten del i offentliggörandet.

Ett UFO hade observerats av polismän över hamnen i Durban på morgonen den 20 juli. Händelsen nämndes av radion Port Natal i afrikanska nyheterna kl 06.30 på morgonen. Jag ringde genast till nyhetsuppläsaren och bad honom upprepa händelsen på engelska i nästa nyhets-sändning kl 07.30. Han frågade om jag var en "stjärnkikare", och jag svarade ja.

Eftersom jag måste gå till arbetet spelade min fru in nyhetsuppläsningen på band. Uppläsaren började med att säga:

- Och nu har jag något för alla stjärnkikare

En mera detaljerad redogörelse fanns i tidningen Natal Mercury den 21 juli under rubriken

"RÄDVILLA POLISMÄN SER UFO ÖVER VIK."

Objektet sågs först kl 03.30 på morgonen. Så här löd tidningsartikeln:

"Tjänstgörande polismän på polisens radiostation blev under de tidiga morgontimmarna i går förbluffade över att se ett UFO sväva över Durbans hamnområde i mer än en timme.

Senare rapporterade en polis från Tongaat att han sett ett liknande föremål.

Polisens växel blev nerringd av folk som sett UFO:t.

En indisk tjänsteman från Chatsworth-stationen rapporterade att han kunde se objektet, strax efter det de första rapporterna inkommit.

Hela staben på radiostationen - nio man - såg föremålet, som skiftade i färg från rött till grönt, röra sig från Chatsworth-området till Wentworth, innan det gav sig av norrut i 'otrolig fart'.

Observationen antecknades i stationens protokoll. Klockan 05 på morgonen var extra ordinarie tjänstemannen Chris de Wet hemma, han låg och sov, då han blev uppringd av en indisk tjänsteman från Tongaat-stationen, som berättade att ett UFO observerats vid stranden.

- Jag klädde på mig och körde ut till en slänt med utsikt över stranden. Jag kunde där ganska tydligt se objektet. Det hade nästan samma form och storlek som en flygplansstrålkastare. Det skiftade från rött till grönt med regelbundna intervaller på omkring en sekund. Som jag uppskattade det svävade det omkring 200 meter över havsytan, nära stranden. Jag iakttog det genom kikare i mer än en halvtimme, berättade han.

Också i går kväll översvämmades polisens högkvarter med påringningar från folk som påstod att de sett UFO:s.

Fru Jooste och hennes familj som var på besök från Johannesburg sade, att de i Durban hade sett föremålet i kikare från sitt hotellrum på sextonde våningen, som hade fönster mot stranden."

- o - o - o - o - o - o -

FSR-redaktionens anmärkningar:

De två fotonegativerna hämtades genast av Philipp Human. De sändes för undersökning till FSR:s fotoexpert, Percy Hennell, och det är dennes förstoringar som använts tillsammans med Humans artikel.

- o - o - o - o - o - o -

Kommentarer till Umkomaas-fotografier-na, av Percy Hennell:

Det rör sig om äkta fotografier av ett lysande föremål, inget tyder på förfälskning. Men de är typiska för de oäkta fotografier

forts på sid 19

I OKTOBER
utkommer 3:dje upplagan av

Försvunnen teknik

HENRY KJELLSON

168 sidor rikt illustrerad.

Cirka-pris kronor 27.

Författaren berättar om de egyptiska faraonernas stora byggnadsverk, om 1000-åriga elektriska element och navigationsinstrument samt om tibetanska munkar, som lyfter väldiga stenblock med ljudvägor.

BESTÄLL BOKEN NU

hos Er bokhandlare eller direkt från

Nybloms Förlag

Box 154
751 04 Uppsala 1.

Har
Ni
läst

Forntidens Teknik

Om inte - GÖR DET.

LJUS ÖVER FORNTIDEN

forts från sid 24

Det var en urverksmekanism och navigeringsinstrument, över 2 000 år gammalt, som efter ett långt och tålmodsprövande arbete kunde rekonstrueras. Redogörelsen fanns i Scientific American, juni 1959. Att metallen bevarats berodde på att den skyddats av lerlagret. Gamla metallföremål går annars mot fullständig förintelse - och vi tror att det bara funnits lera och sten i så gamla tider.

BORR- och FRÄSMÄRKEN
på gamla stenblock - mycket tyder på att diamantskär använts. Vissa borrar har drivits in med ett par tons tryck.

OTROLIGA FOGAR
mellan pyramidblock. Skickligheten att använda tunn cementfilm på stora ytor i minimala mellanrum är ofattbar för en modern tekniker.

DENDERA - TEMPLET's bilder.

Bisarrt, gåtfullt, oförklarligt, sade den skicklige franske egyptologen Mariette om dessa. Mariette dog 1881. Han kan inte ha haft stora kunskaper om elektricitet. Glödlampan, uppfunnen (eller bara åter-

uppfunnen?) år 1879 av Edison visste han alltså med säkerhet inget om.

En elektriker som i dag ser dessa bilder känner igen glödlampor, kablar, isolatorer, batterier - det tycks utan tvivel röra sig om elektricitet. Figurerna har dubbla konturer, vilket är mycket sällsynt och kan tolkas som att de har skyddsdrakter på sig.

En annan bild visar "kraftledningsarbete". Texten bredvid säger inte mycket, men tecknen på toppen av stolpkonstruktionen betyder "skyddar huset för eld". En antik åskledare?

- o - o - o - o - o - o -

En tredje bok av Kjellson

MELLAN FANTASI OCH VERKLIGHET, tryckt 1957, lär fortfarande finnas kvar i några få exemplar på förlaget. Kjellson var icke-darwinist, skeptisk mot mimicyteorin och såg en mängd företeelser i djur- och växtlivet på sitt eget sätt.

Bokmalen:

Bertil Nilsson har gjort recension av böckerna:

FORNTIDENS TEKNIK
och
FÖRSVUNNEN TEKNIK.

Ljus över forntiden

Fanns det elkraft för flera tusen år sedan?
Hade egyptierna kraftiga borr- och fräsmaskiner med diamantskär vid pyramidbyggena?
Var det radium i Moses förbundsark?
Fanns det urverk och navigeringsinstrument med hög precision vid vår tideräkningens början?

Mycket tyder på att det funnits många kulturer före vår som hann långt i utveckling men gick under i plötsliga världskatastrofer, syndafloder.

Kom de lika långt i självdestruktion som vi?

Gick de över gränsen?

Det paradoxala är att ju mer vår teknik avancerar, desto mer får forskarna upp ögonen för uråldriga skrifter, myter, bilder, fynd. Mycket som verkat obegripligt börjar vi nu i stället "känna igen"

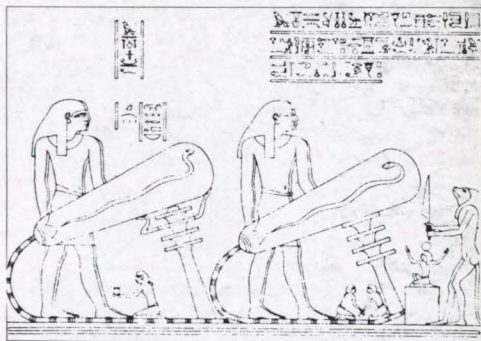
Vi har haft en svensk forskare, flygdirektör Henry Kjellson (1891 - 1962), som intresserade sig mycket för vad forntidsfynd och gamla skrifter kan ge för upplysningar om den tidens tekniska kunnande.

I böckerna

FORNTIDENS TEKNIK
(kom i ny upplaga i somras på Nybloms förlag, Uppsala) och den kompletterande

FÖRSVUNNEN TEKNIK
(nyutkommen i ny upplaga) lägger han fram en mängd förbluffande exempel på urgammalt tekniskt vetande och gör synnerligen skarpsinniga kommentarer kring detta.

Kjellson var en skicklig tekniker, skapare av flera flygplanstyper och kompetensförklarad till professur vid Tekniska högskolan. Under andra världskriget lyckades han av tusentals splitter rekonstruera det

-Obegripligt, gåtfullt, sa forskarna på 1800-talet om denna bild från det uråldriga egyptiska Dendera-templet. -Vilka stora glödlampor, säger ett barn i dag.

första tyska V-vapnet. För denna bragd fick han den brittiska imperieorden.

Det ska genast sägas att UFO:s inte nämns i böckerna. Men varje UFO-intresserad hittar massor med fångslande information i dem. Gamla, långt avancerade kulturer måste ju inte nödvändigtvis förklaras med att vår planet skulle haft rymdbesök - som t ex Erich von Däniken hårt hävdar i sina böcker, den tredje fullkomligt sensationell under förutsättning att den är sanningen, vilket inte kunnat bekräftas.

Kjellsons böcker är avgjort sakligare än von Dänikens men inte mindre intressanta. Visst förekommer det många djärva idéer, men resonemangen svävar inte ut i lösliga spekulationer. Trots att det är många år sedan de skrevs har de inte mist något av sin aktualitet utan tvärtom blivit alltmer aktuella i rymdåldern - Kjellson var långt före sin tid med dessa tekniska kommentarer på områden som dittills varit förbehållna humanister och teologer.

Bara några få smakprov på vad man får läsa om:

ANTIKYTHERA - fyndet
från år 1901.

Dykare hittade en lerstaty - trodde man.
forts på sid 23